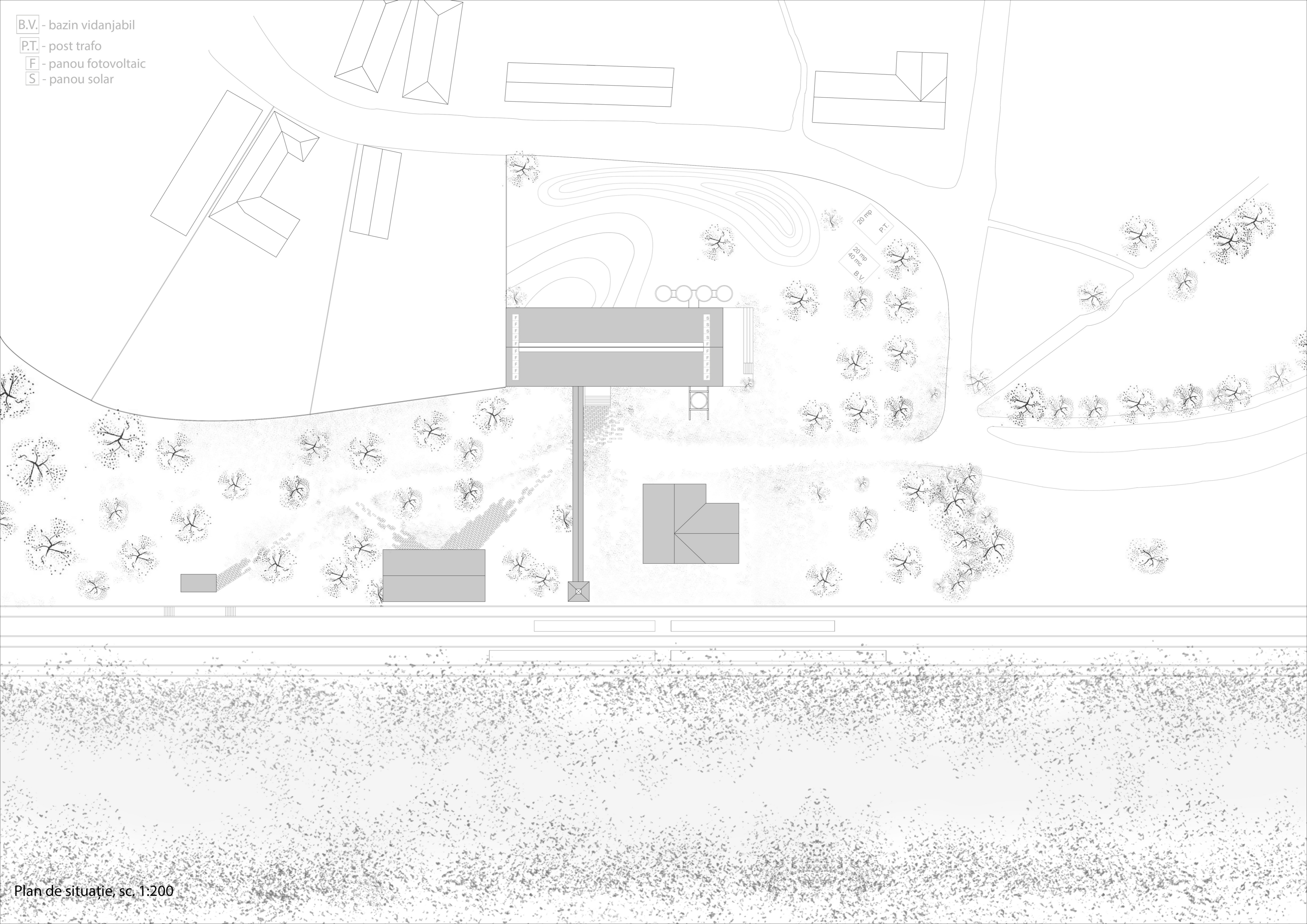

Iancu Jacqueline
Argeșeanu Laura
Proiect an IV, sem. I, gr. E
2019 - 2020

Fenomenul de "Urban Shrinkage" a devenit una dintre cele mai complicate probleme ale lumii moderne, răspândindu-se într-un mod alarmant la nivel global. Acest fenomen se referă la procesul de declin demografic și economic al unui oraș și efectele sociale pe care acesta le generează. Ciacova se numără printre multele orașe afectate de această problemă, iar, odată cu dizolvarea comunității sale, consecințele încep să se resimtă și în arhitectura locului. Arhitectura reflectă viața și cultura societății ce a ridicat-o și, deși astăzi ne conturează imaginea unui ansamblu aflat în degradare, de-a lungul istoriei ea a marcat nevoia de reprezentare a unei civilizații în prosperitate. O etapă semnificativă în istoria Ciacovei o constituie perioada de stăpânire a Imperiului Austro-Ungar, care a colonizat și conectat întreaga regiune a Banatului, răspândind în teritoriu o serie de proiecte-pilot. Dorința Imperiului de a conecta Banatul a fost exprimată arhitectural prin apariția gării.

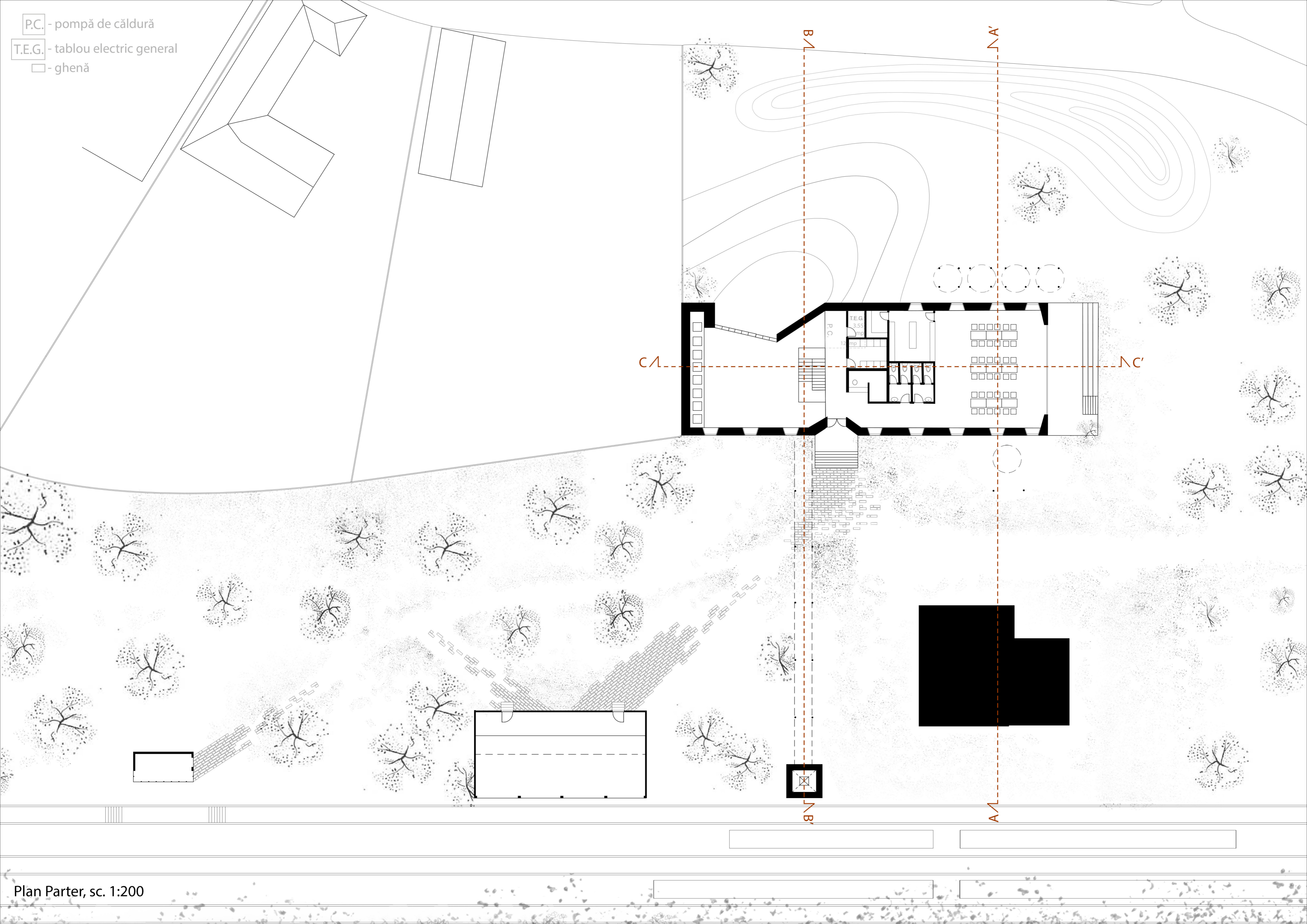
Dar oare ce rol mai poate să îndeplinească această arhitectură atunci când orașul din jurul ei dispare? Îi este inevitabil abandonul și distrugerea? Putem încerca să îi găsim noi funcțiuni, în speranța că, prin acestea, reușim să reatragem comunitatea în zona pe care au părăsit-o. Însă este posibil să reînviu arhitectura doar printr-o simplă schimbare de funcțiune? Sau trebuie, mai degrabă, să abordăm problema dintr-un alt punct de vedere? Ce mesaj va transmite arhitectura după ce vom interveni asupra ei? Vom încerca să îi ignorăm starea actuală, sau o vom pune în prim-plan? Putem observa cum un proiect de arhitectură istoric abandonat și inaccesibil îndeplinește funcțiunea de obiect-monument, martor al trecerii timpului. Ce intervenții se pot face asupra lui pentru a pune în valoare acest lucru? Putem transmite în conștiința publică gravitatea realității unui spațiu pierdut? Este posibil să oferim o nouă perspectivă asupra ansamblului folosind o abordare mai radicală? Cum se schimbă percepția mediului în care se află gara atunci când hotărâm să o închidem definitiv? Împreună cu un context ce este treptat învăluit de vegetație, materialul folosit pentru această înglobare a arhitecturii își asumă trecerea timpului. Ce fel de dialog se formează între gară, un obiect inaccesibil, și restul ansamblului de care aparține? În contrast cu gara, ce poate fi explorată doar din exterior, restul elementelor de pe sit au la bază conceptul de Wunderkammer transpus la o scară arhitecturală, așteptând să fie redescoperite, fi ecare într-un mod unic, ce le pune în valoare natura.

- B.V. - bazin vidanjabil
- P.T. - post trafo
- F - panou fotovoltaic
- S - panou solar

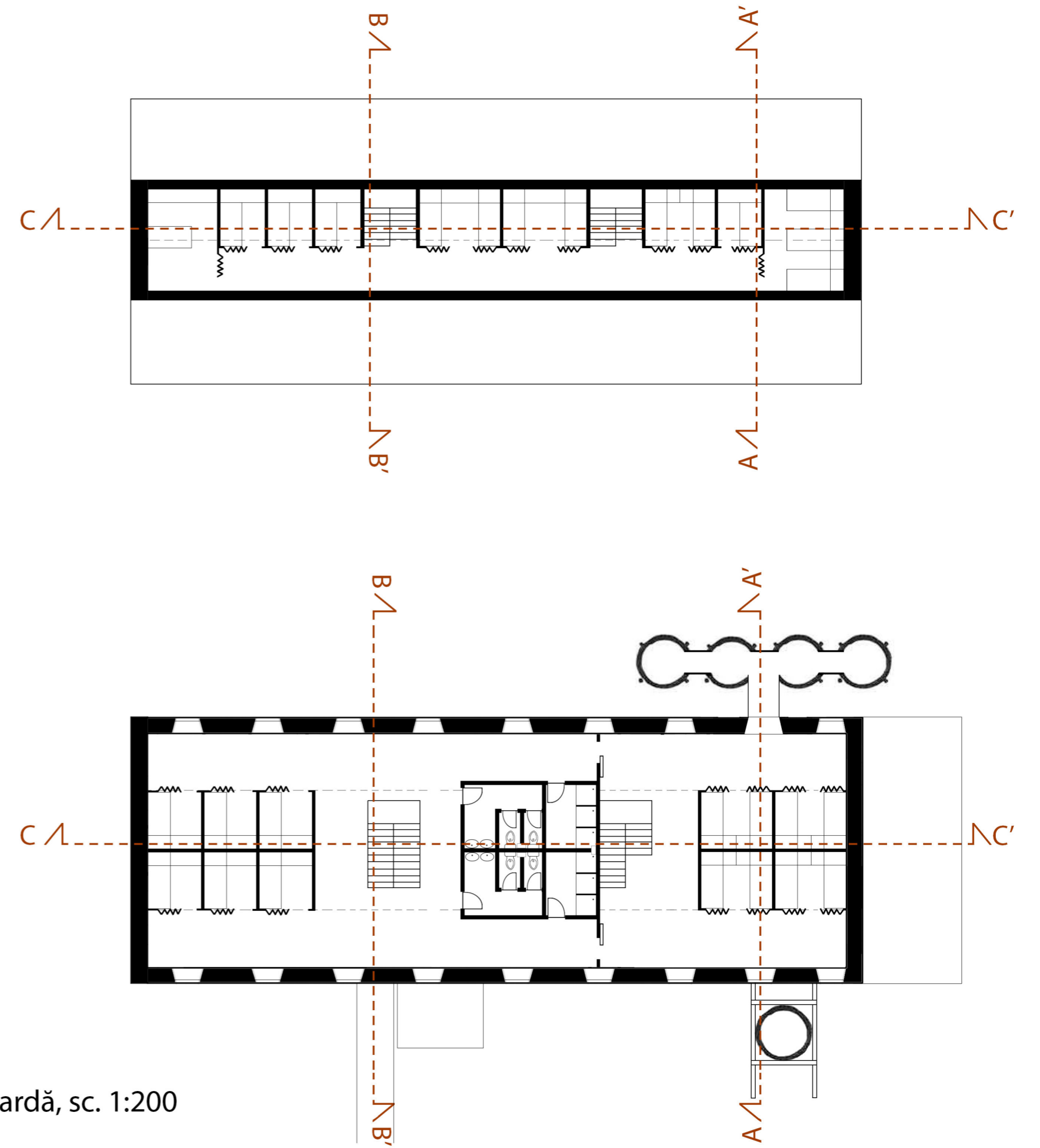
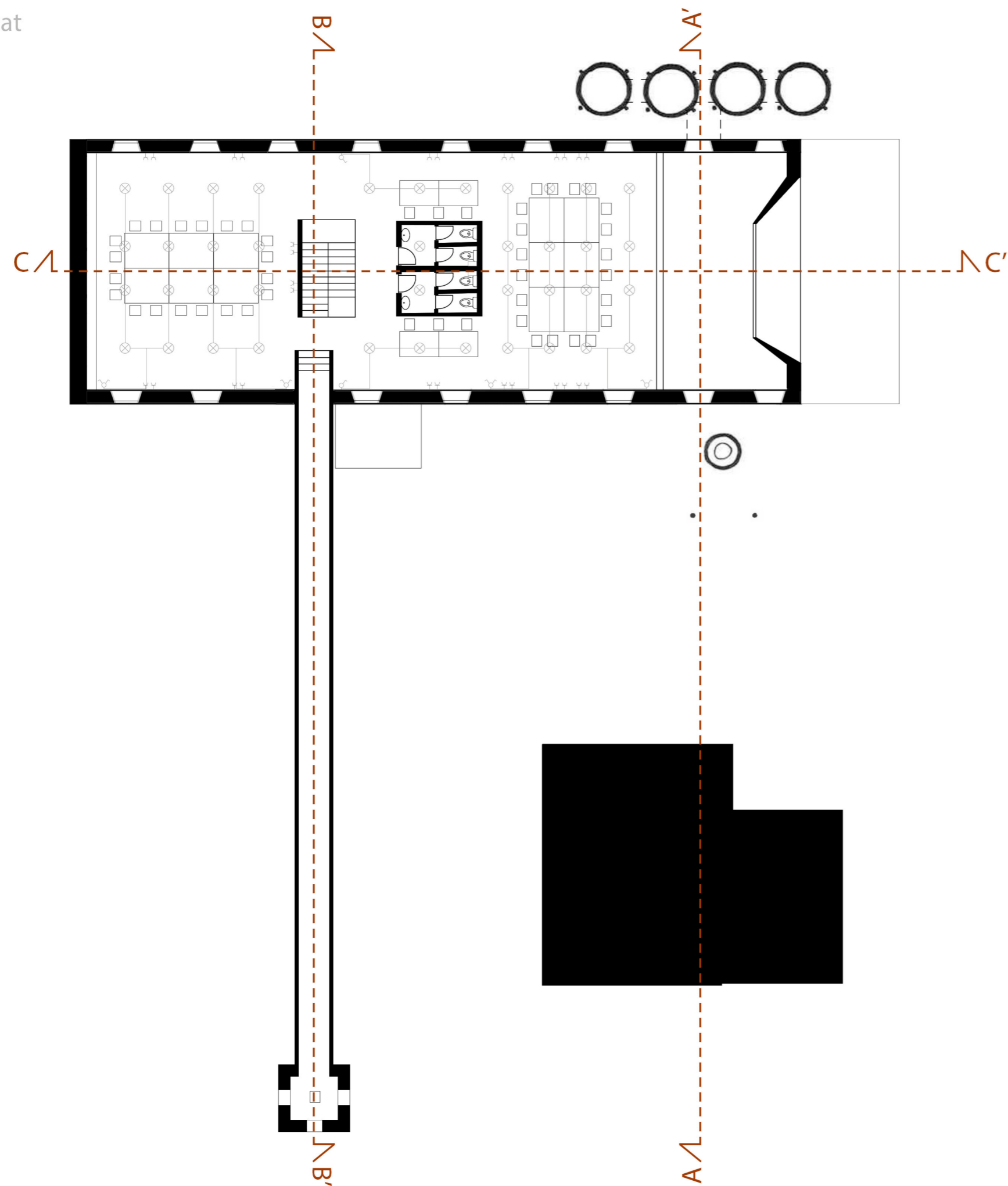
Plan de situație, sc. 1:200

- P.C. - pompă de căldură
- T.E.G. - tablou electric general
- - ghenă

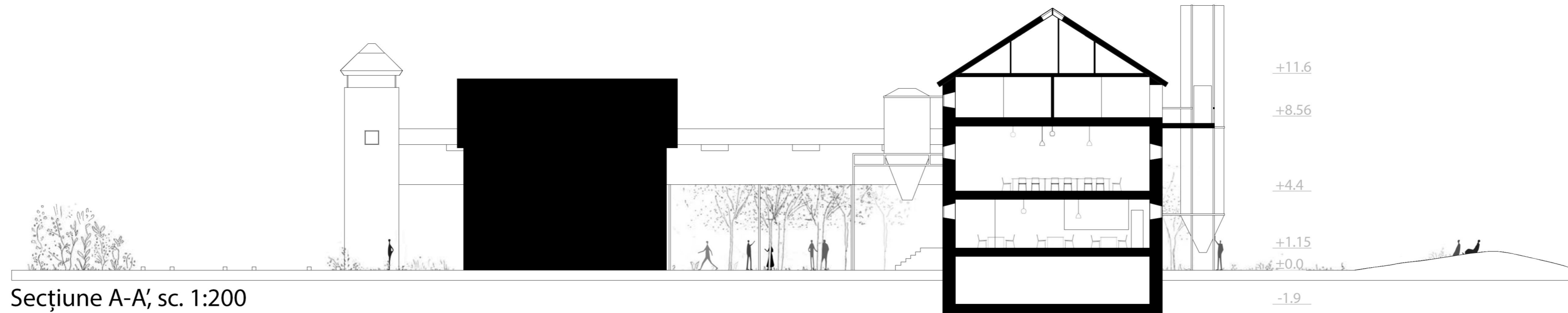
Plan Parter, sc. 1:200

- ⊗ - corp de iluminat
- ⊕ - priză
- ⊖ - întrerupător

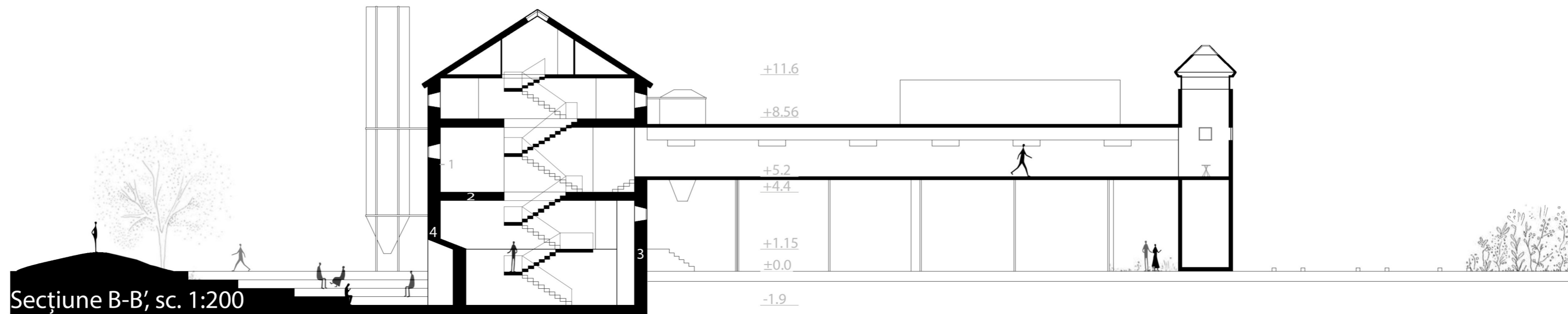

Plan Etaj, sc. 1:200

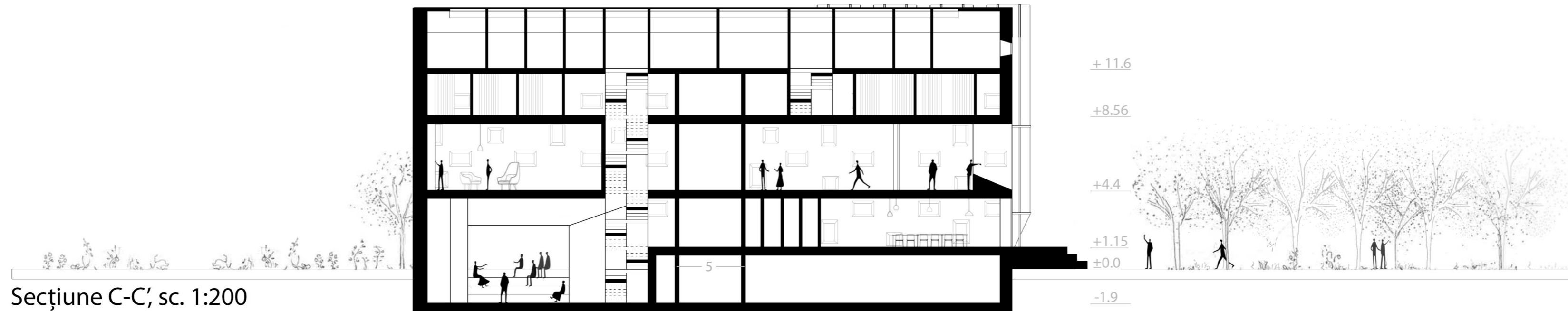
Plan Mansardă, sc. 1:200

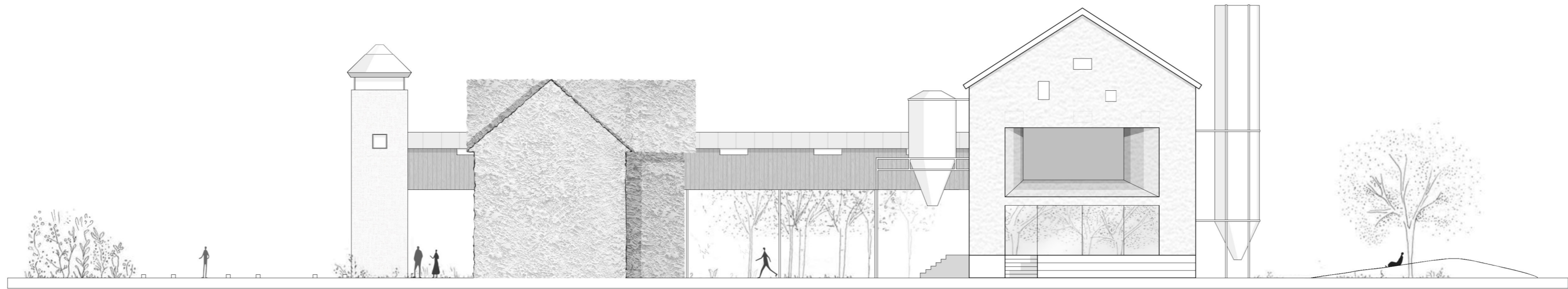

- 1 - cămășuire cu un strat subțire de 5-7 cm de beton cu armătură
- 2 - grinzi din beton armat de 50 cm grosime
- 3 - grinzi de 30 cm, scufundate în perete
- 4 - grindă structurală pentru deschidere mare

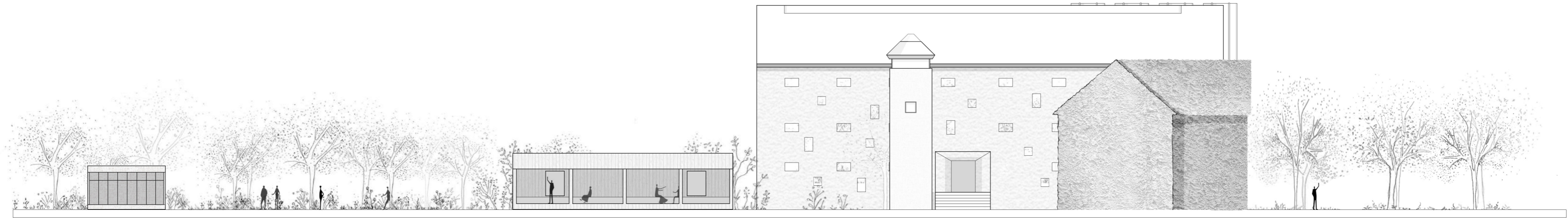

5 - nucleu central format din pereți rigizi

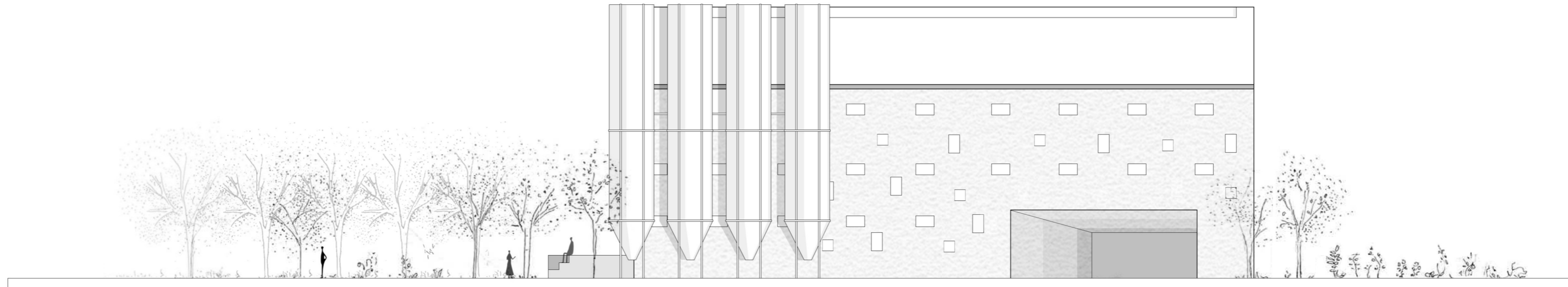

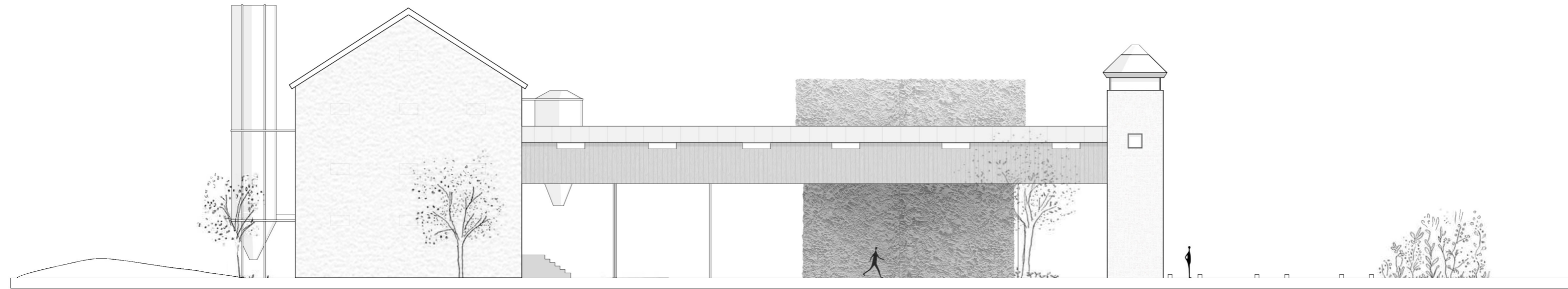
Façada SV, sc. 1:200

Façada NV, sc. 1:200

Façada SE, sc. 1:200

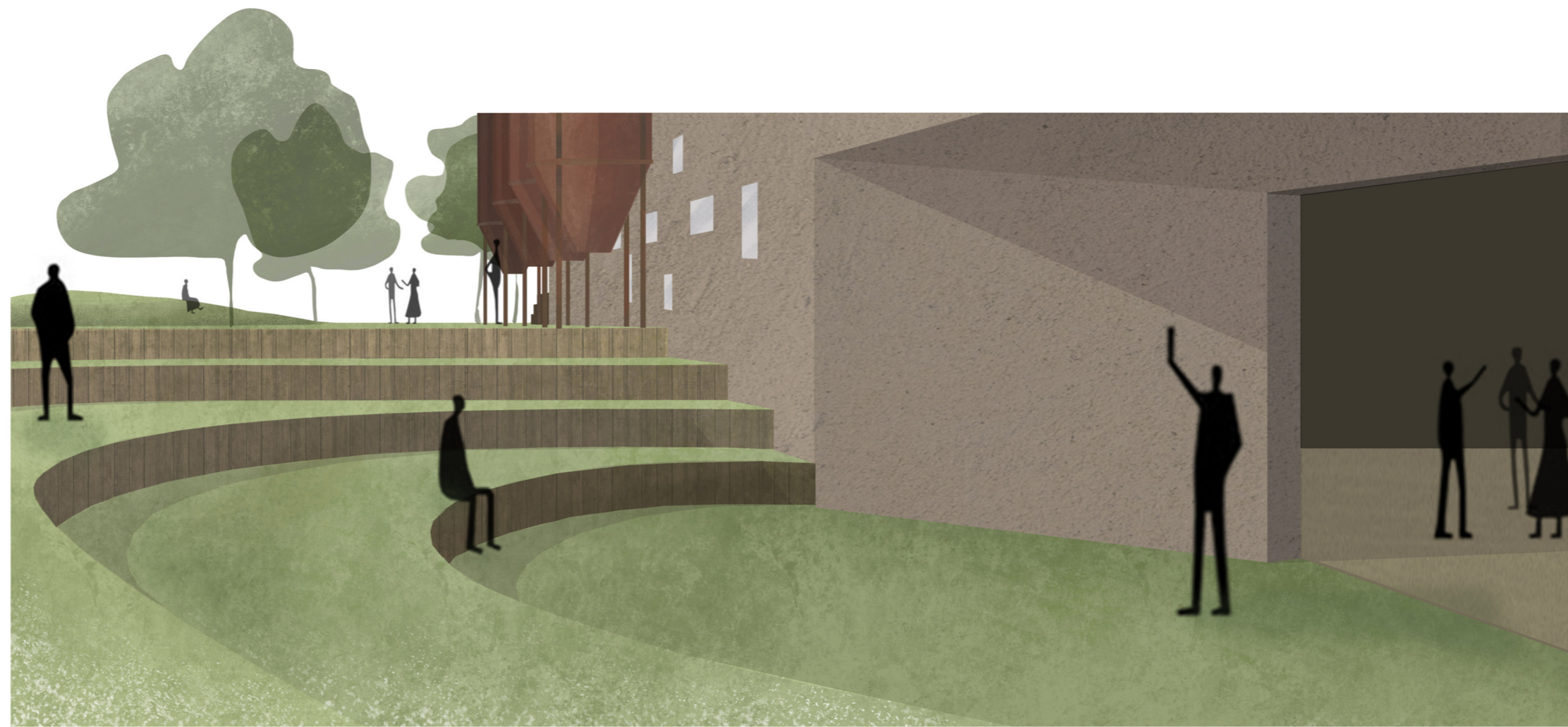

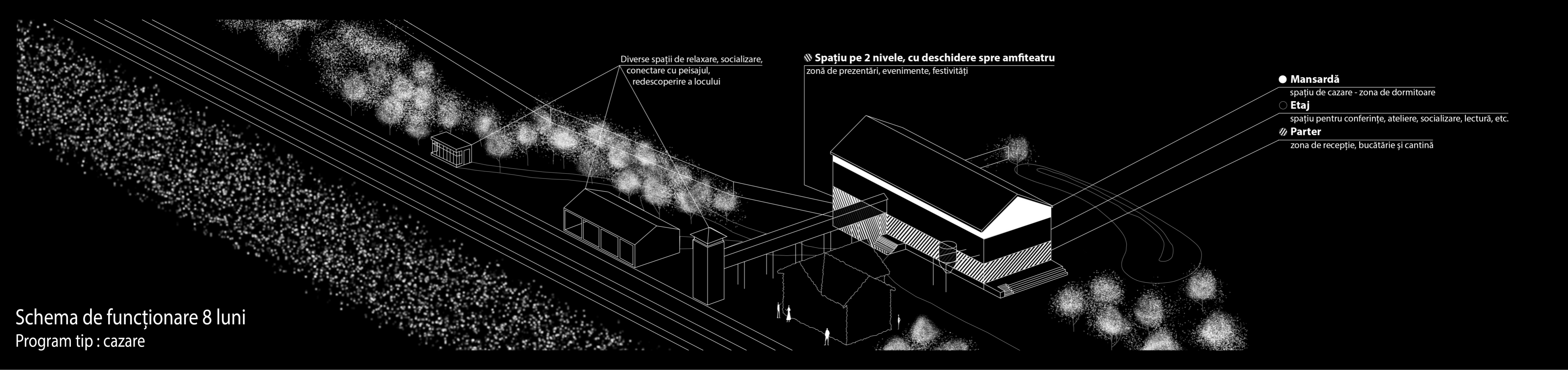
Façada NE, sc. 1:200

Diverse spații de relaxare, socializare, conectare cu peisajul, redescoperire a locului

Spațiu pe 2 nivele, cu deschidere spre amfiteatru
zonă de prezentări, evenimente, festivități

- **Mansardă**
spațiu de cazare - zona de dormitoare
- **Etaj**
spațiu pentru conferințe, ateliere, socializare, lectură, etc.
- ▨ **Parter**
zona de recepție, bucatărie și cantină

Schema de funcționare 8 luni
Program tip : cazare